

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra EN AFTENSCENE

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 303. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262410864/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

et helligt Mystorium, en uløselig, sød Gaade. Hun elsker Dig; ikke Dit Aasyn, ikke Din Persons udvortes Fremtræden, ikke Din udødelige, begavede Aand, ikkeheller fordi Du har gjengivet hende til det kjære Liv og al dets Rigdoms Fylde! — Du veed eller aner nu, hvem jeg taler om? Fatter Du den Salighed, at være Gjenstanden for en saadan Engels reneste, ømmeste Følelser? at være Den, for hvem hendes nysudsprungne, jomfruelige Hjerte har følt den første søde Ængstelse? Frygt ikke for Fremtiden. Trods den store Afstand mellem Eders Kaar, er jeg overbevist om, at Alt vil ende vel, hvis Du kun vil. Hendes ædle Broder, vor naadige Hertug, der elsker denne Søster over Alt i Verden, vil, det veed jeg med Vished og er bemyndiget til at sige Dig det, stille Dig i enhver Henseende paa et saadant Standpunkt i det ydre Livs Forhold, at denne Afstand vil synes ringe, eller maaskee ganske svinde. Det kommer altsaa kun an paa Dig selv, om Du vil gribe denne timelige Lykke som et Vink fra Himlen til at føres paa den rette Vei til den evige; thi vide maa Du, at uden *dette*, er Du for stedse udelukt ogsaa fra dette jordiske Paradis, der saa straalende aabner sig for Dig! — Svar ikke nu strax; men i Dit stille Hjem gaae paa Raad med Dig selv; og dertil skjenker en Olding Dig sin bedste Velsignelse! Fred være med Dig!«

Den gamle Mand reiste sig og lagde sin sittrende Haand paa mit Hoved. Jeg greb hans Haand, og overvældet af de besynderligste, mig hidtil ukjendte Følelser, fuld af indvortes begyndende Kamp og Forvirring, trykkede jeg den taus til mine Læber og gik som i en Drøm ud af Klosteret.